

Spm. nr. S 1753

Til ministeren for ligestilling (31/1 03) af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Hvilke initiativer har ministeren taget over for sine ministerkolleger for at sikre, at regeringen lever op til lov nr. 388 af 30. maj 2000 om ligestilling af kvinder og mænd, kapitel 4, §§ 8-10?«

Begrundelse

Lovgivningen er skærpet med en formulering om, at offentlige udvalg og bestyrelser for statslige forvaltningsmyndigheder bør have en ligelig kønssammensætning, hvor det i den tidligere lovgivning var formuleret, at sådanne udvalg og bestyrelser så vidt muligt bør have en afbalance ret sammensætning. Endvidere er de enkelte ressortministre underlagt indberetningspligt til ministeren for ligestilling vedrørende sammensætningen af de bestyrelser, der er omfattet af lovens § 11, stk. 1, jf. § 13.

Svar (11/2 03)

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Efter ligestillingsloven bør offentlige udvalg, kommissioner m.v., der er nedsat af en minister og som forbereder fastsættelse af regler eller planlægning af samfundsmæssig betydning, have en ligelig sammensætning af kvinder og mænd. Myndigheder og organisationer, der skal stille forslag om et medlem, skal foreslå både en kvinde og en mand. Hvis der skal indstilles flere, skal der foreslås lige mange kvinder og mænd. Ressortministeren afgør, hvem der skal beskikkes som medlem.

Den påtænkte sammensætning skal indberettes til ligestillingsministeren, inden beskikkelse finder sted.

Ligestillingsloven § 9, stk. 2, giver mulighed for at fravige bestemmelsen om at indstille både kvinder og mænd, hvis der foreligger særlige grunde. Det må erkendes, at der endnu er områder, for eksempel teknisk betonedede områder, hvor der endnu ikke er ret mange kvinder. Der kan også være tilfælde, hvor det ene køn kun i ringe omfang er repræsenteret eller valgt ind i de kompetente organer.

I forbindelse med ministrenes indberetninger om udvalgs sammensætning har jeg i et par til-

fælde drøftet et ulige sammensat udvalg med mine ministerkolleger. Det drejede sig om udvalg, der var stærkt mandsdominerede, men på grund af arbejdsområdernes karakter, ville der være store vanskeligheder med at ændre på sammensætningen, fordi der ikke – eller kun meget vanskeligt – kunne findes kvinder med de rette kvalifikationer for arbejdet.

Jeg mener, det er væsentligt at holde sig for øje, at den lige sammensætning ikke skal gennemføres konsekvent og uden hensyntagen til de faktiske forhold. Da uddannelserne og arbejdsmarkedet stadig er meget kønsopdelt, må der nødvendigvis være områder, hvor kvinder er mere oplagte repræsentanter i udvalg end mænd – og omvendt.

Ligestillingsafdelingen udarbejder hvert år en opgørelse over den kønsmæssige sammensætning af udvalgene. Ved denne årlige opgørelse over kvindeandelen i udvalgene har det vist sig, at kvindeandelen i 2002 desværre er faldet til 35 % fra godt 44 % de 2 foregående år.

Da der har vist sig denne markante tilbagegang, har jeg den 29. januar 2003 skrevet til alle mine ministerkolleger og bedt dem være opmærksom på, at der kommer flere kvinder i udvalgene. Det er jo den enkelte minister, der har ansvaret for, hvem der beskikkes som medlem af det enkelte udvalg.

Jeg vil naturligvis følge udviklingen på området i forbindelse med indberetningerne om nye udvalg.

Jeg har selv været meget bevidst om, at der bør være en ligelig repræsentation, når jeg nedsatte udvalg, fordi mænd og kvinder har forskellige problemer. For eksempel er der 6 mænd og 6 kvinder i Udvalget for Socialt Udsatte. I et andet udvalg, hvor der var overvejende kvinde-repræsentation, har jeg valgt at beskikke en mand i stedet for en kvinde for at søge at opveje den ulige sammensætning.

I det fremtidige arbejde med ligestillingslovens bestemmelser vil jeg som nævnt følge udvalgenes sammensætning nøje og sørge for, at ulige sammensatte udvalg bliver genstand for nærmere overvejelser. I mange tilfælde kan man opnå en ligelig sammensætning, hvis man gør sig lidt umage. Det er for mig meget vigtigt, at både mænd og kvinder er repræsenteret på alle områder.